möda. Ja nemmad jäid senna ühhe pu alla seis-
ma. Ja Abraham töttis ja tõi woid ja pima ja se
wasstika / mis ta olli walmistanud / ja tuhka koki-
sid / mis Sarah penest jahhust olli teinud ja pan-
ni nende ette / ja nemmad söid pu al. Ja nem-
mad ütlesid Abrahami wasto: kus so naene Sa-
rah? ta ütles: wata / seal telkis. Ja Issand
ütles: ma tahhan wissist jälle so juve tulla otse sel-
sammal aasta aial / ja Sarahil so naesel peab
poeg ollema. Sarah kulis sedda telgi ukse tagga /
ja naeris issenneses / sepärrast et temma jo ella-
tand ja wägga wannaks läinud. Ja Jehowa üt-
les Abrahami wasto: miks pärrast naerab Sarah?
kas peaks nisuggune imme asi ollema / mis Je-
howa ei jouaks tehha? Ja Sarah walletas ja üt-
les: ei ma olle mitte naernud / agga Issand ütles:
ei mitte / sest sa olled naernud. Ja need mehhed
tousid seält üles ja waatsid Sodoma pole. Ja
Jehowa ütles: Peaksin minna Abrahamile räd-
matta jätma / mis minna tahhan tehha? sest ma
tunnen tedda se polest / et ta wottab ommad lap-
sed ja omma perrot käskida pärrast tedda / et nem-
mad Jehowa teed peatwad hoidma / et nemmad te-
wad öigust ja mis kohhus. Ja Jehowa ütles: se
Kisendamisse pehl Sodoma ja Komorra pärrast

Ja need inglid pisisid omma kät wälja ja wötsid
Lotti enneste jure kotta / ja pannid ukse kinni. Ja
need mehhed ukse tagga lödi pimmedusse ga / ni hä-
sti wähhemad kui sured / et nemmad ärratwässsid
ukse leidmast. Agga need inglid käskid Lottit / et
ta keik omma rahwast piddi liinast wälja saatma /
sest et Jehowa neid läkkitanud sedda pakka ärra-
riskuma. Lot läks wälja ja ütles sedda omma
wäimeestele / kes temma tütred piddid wötma / ja
ta olli nende meles kui naeraks temma neid. Ja
kui hakkas koitma / siis käskid need inglid Lotti
jouda / ja kui ta wibis / hakkasid need inglid tem-
ma kätte / sest Jehowa andis temmale armo / ja
mötles Abrahami peale / ja nemmad wisid tedda /
temma naese ning kaks tüttart wälja / ja jätsid ted-
da liinna tahha. Ja nemmad ütlesid temmale:
katsu et sa omma hingega peäsed; ärra wata mit-
te enese tahha / ja ärra jä mitte seisma keige se
laggeda peäle. Siis pallus Lot JSsandat / ja
sai lubba senna liggima weikesse Soari linnakesse
pöggeneda / ja JSsand ütles: tötta ja katsu et sa
senna saad ja peäsed / sest ma ei woi ühtegi tehha
enne kui sa senna sanud / ja Jehowa ei riknud sed-
da linna Lotti pärrast mitte ärra. Päew olli tous-
nud ma peäle / ja Lot sai Soari. Ja Jehowa

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1733, lk. 17